

Nr 137.

Av herrar **Hage** och **Anderson** i Råstock, *om pension åt järnvägsarbetaren J. L. Fors.*

Då Riksdagen visat sig behjärta de framställningar, som tid efter annan framkommit angående beredande av pension åt gamla utslitna järnvägsarbetare, vilka ej längre kunna försörja sig, våga vi härmed göra en framställning om ett mindre understöd till en dylik arbetare, vars långa och väl vitsordade arbete i statens tjänst bör kunna berättiga honom till något understöd, då han nu på grund av sjukdom är fullkomligt urstånd-satt att försörja sig. Nämnde arbetare, Johan Ludvig Fors i Boden, Över-Luleå församling, är född den 30 oktober 1853 (bil. 1), är på grund av sjukdom alldeles urståndsatt att sig själv försörja (bil. 2), har svag ekonomisk ställning (bil. 3) och torde komma att behöva understöd från kommunen, därest han ej erhåller något understöd från staten (bil. 4). Enligt vad av bilagan 6 framgår, har Fors ända sedan 1872 med vissa mindre avbrott varit anställd dels vid statens järnvägsbyggnad, dels vid banavdelningen av den färdiga banan.

Frågan om beredande av understöd åt Fors har redan förut varit föremål för behandling, och har distriktsförvaltningen vid 5:te distriktet av statens järnvägar i utlåtande den 25 april 1912 anfört följande: »Sökanden säger, att han blivit antagen i arbete vid statens järnvägsbyggnader första gången den 20 maj 1872 vid Linköping och att han sedermera ständigt haft arbete vid statens järnvägar (först vid statens järnvägsbyggnader och sedan vid banavdelningen) utan andra avbrott än då arbetena tillfälligtvis kortare tider varit inställda, och finnes det ingen anledning att betvivla denna hans uppgift. Med åberopande i övrigt av distriktsförvaltningens yttrande den 19 oktober 1907 beträffande då ifrågasatt pension åt sökanden,

får distriktsförvaltningen med anledning av sökandens nu uppnådda ålder, sjuklighet och därav beroende oförmåga att med kroppsarbete sig försörja, såsom av de framställningen bilagda handlingarna torde framgå, härigenom värdsamt tillstyrka, att nödiga åtgärder måtte vidtagas för beredande av pension åt sökanden.»

I trots av detta helt och fullt tillstyrkande uttalande från distriktsförvaltningens sida avslog Kungl. Maj:t den gjorda framställningen om pension för Fors och tillerkände honom i stället en gratifikation av 150 kronor en gång för alla att utdelas till Fors, sedan hans anställning vid statens järnvägar upphört. Motivet till detta beslut torde vara, att Fors' hustru äger en mindre, för övrigt tämligen förfallen, stuga i Boden, vilken makarna bebo. Då emellertid enligt gällande lag denna fasta egendom endast tillhör hustrun, som ägde densamma vid äktenskapets ingående, vadan vid hustruns död nämnda egendom övergår till barnen, och då stugan i övrigt ej medför några hyresinkomster, torde det kunna ifrågasättas, huruvida hustruns ägande av nämnda obetydliga egendom har något att skaffa med frågan om Fors' pensionerande eller i övrigt kan utgöra tillräckligt motiv för att ställa Fors i en betydligt sämre ställning än kamrater vid järnvägsbyggnaden, vilka fått sig tillerkända årliga pensionsbelopp på 300 kronor från och med den dag, då de avgå, oaktat de ej ha längre anställningstid att peka på än Fors.

Då vi föreställa oss, att Riksdagen är oförhindrad att tillerkänna Fors en lämplig årspension — trots Kungl. Maj:ts beslut om beviljandet av den nämnda gratifikationen å 150 kronor, vilken gratifikation ej ännu av Fors uttagits och ej heller kommer att uttagas, om i stället ett årligt understöd kan erhållas — och då vi våga påstå, att en ungefärligen 40-årig arbetsanställning, huvudsakligen vid de *norrländska* järnvägsbyggnaderna, bör kunna berättiga till högre understöd än ovan nämnda, vilja vi alltså hemställa,

att Riksdagen måtte tillerkänna järnvägsarbetaren Johan Ludvig Fors från Boden, Över-Luleå församling, en årlig pension av 300 kronor, att utgå under Fors' återstående listtid.

Stockholm den 25 januari 1913.

Ernst Hage.

Anders Anderson,
Råstock.

Bilaga 1.

Sida i förs.-boken 2224.

Frejdebetyg.

- 1 Att järnvägsarbetaren Johan Ludvig Fors i Boden, gift med Matilda Eriksdotter född 1862 22/5, är
- 2 född den 30 oktober 1853 (femtiotre)
- 3 åtnjuter medborgerligt förtroende, har två barn i hemmet: Anna född 1894 11/5
- 4 och Karl född samma dag och år,
- 5 betygar ÖFVERLULEÅ församling i Norrbottens län den 17 april 1912.

(Stämpel)

O. Nordenstam.

Kyrkoherde.

Bilaga 2.

Att stenarbetaren L. Fors, som lider af pulsåderförfälskning, bröstkramp (astma) och allmän svaghet, till följd af sjukdom är alldeles oförmögen att sig med kroppsarbete försörja, varder härmed på heder och samvete intygadt.

Boden den 15 april 1912.

P. E. Brännström.

Provinsialläkare. Järnvägsläkare.

Bilaga 3.

Att stenarbetaren Johan Ludvig Fors i Boden, Öfverluleå socken, är sjuklig, har svag ekonomisk ställning och på grund däraf beroende af gratifikation från Statens järnvägar, betygar

A. Sandberg.

Kommunalnämndens ordförande.

Ovanstående tre bilagor rätt avskrivna, intyga:

Karl Magnusson.

Boden den 26 aug. 1912.

C. Nordenstam.

Kyrkoherde.

Aug. Sävström.

Bilaga 4.

Till Kungl. Järnvägsstyrelsens kameralbyrå, Stockholm.

Med anledning af Eder v. skrifvelse af den 2 sept. d. å. d. n:r 220, rörande järnvägsarbetaren John Ludvig Fors i Boden, får jag härmed afgifva följande upplysningar:

att nämnda Fors, så vidt jag vet, icke äger något kapital, men att hans hustru äger en mindre gård härstädes, som makarna själfva bebo, och har Fors icke hitintills erhållit fattigunderstöd.

På grund af här ofvan anförda har jag icke ansett mig böra använda fattig uti mitt förut aflämnade intyg, utan i stället valt ordet *svag ekonomisk ställning*. Emellertid torde Fors komma att behöfva understöd från kommun, därest icke Järnvägsstyrelsen tilldelar gratifikation och pension för hans återstående lifstid.

Boden den 6 september 1912.

A. Sandberg.

Kommunalnämndens ordf.

Bilaga 5.

Till Kungl. Järnvägsstyrelsens kameralbyrå.

Som svar å skrivelsen 17 dennes rörande Johan Ludvig Fors' ekonomiska ställning får härigenom nämna: att hustru Fors fastighet är taxerad till 4,000 kronor; att de ej, efter hvad jag kunnat få reda på, hafva någon hyresinkomst af fastigheten ifråga.

Boden den 24 sept. 1912.

För Öfverluleå kommunalnämnd:

A. Sandberg.

Ovanstående två bilagor rätt avskrivna intyga:

Karl Magnusson.

Aug. Sävström.

Bilaga 6.

Härmed uppgifves hvar och när jag började vid Statens järnvägsbyggnad. Började i Linköping den 20 maj 1872, antagen af stationsingenjören kapten Axel Roos; 1873 vid Solberga station, äfven där af kapten A. Roos; 1874 vid Boxholm, löjtnant Bergenstråle; 1875 Sköfde, löjtnant Bergenstråle, men flyttade därifrån på truppbiljett Storvik till kapten Vallenström och därifrån med transport till Ockelbo, kapten Otterbom; 1876 transport till Lingbo s. k. s., löjtnant Stanzén; 1877 transport till Bollnäs, kapten Vallenström; 1878 transport till Undersvik, ingenjör Forsselius; 1879 transport till Nybo i Jerfsö, kapten Vallenström; samma år transport till Edängsbron, löjtnant Stanzén; 1880 transport till Ljusdal, kapten Vallenström; 1881 transport till Hennan, löjtnant Stanzén; samma år transport till Nälden, kapten Fränkel; 1882 transport till Nyhem, kapten Bergman; samma år transport till Håsjö, löjtnant Stanzén; 1883 transport till Kil—Söderh. jvg Segerstad, kapten Fränkel; 1884 transport till Marma, kapten Ingelman; 1885 transport till Kilafors, kapten Rundstedt; 1885 transport till Näsvisken, kapten Bergman och ingenjör Rundstedt; 1886—87 darsammastädes; 1887, då vi där fick färdigt på hösten och ej kunde erhålla transport, reste vi till Falun och erhöilo arbete vid Falu—Rättsviks järnväg, men slutade strax därefter, och genom ingenjör Rundstedt anställning vid Indals landsvägsbrobyggnad, där ingenjör Karlander var byggnadsingenjör åren 1888 och 1889. 1890 fick jag anställning återigen vid järnvägen vid Björna, kapten Stanzén; samma år transport till Tvärålund, ingenjör Gustaf Ahlgren; 1891 transport till Norra Degerfors, Vindeln, ingenjör Rundstedt; 1892 transport till Långträsk, ingenjör Rundstedt; 1893 och 1894 darsammastädes och afflyttade därifrån i oktober till Umeå och fick där arbete vid ombyggnad af landsvägsbron hos kapten Wijnblad; 1895 i Malmberget och Välkommanbanan, kapten Vesterman; samma år Vännäs—Umeå, kapten Vesterman; 1896 transport till Boden till grundläggningsarbetet till verkstaden; 1897 darsammastädes; 1898 Boden—Morjärvbanan, ingenjör Filip Holmgren m. fl, och sedan ömsom vid Banafdelningen och Morjärvbanan, och sedan den var färdig, endast vid 5 distriktets banafdelning, där jag fortfarande kvarstår i arbete.

J. L. Fors.

Rätt avskrivet intyga:

Karl Magnusson.

Aug. Sävström.